

udsætning gennem en periode på en til nogle få måneder, dvs. gennem efteråret, således at forskellen mellem vilde og opdrættede fugle må forventes at være forsvundet sidst på efteråret. Under danske forhold tilbydes agerhønsene som regel grovfoder, så som græs og andet grøn vegetation, foruden en færdig foderblanding, ligesom der gives hel hvede i tiden før udsætning. Dette vil formentlig udjævne en evt. forskel i anatomen mellem opdrættede og vilde fugle, men der er ikke fortaget egentlige målinger af dette i Danmark. Ved DjF er der lavet forsøg med tildeling af grovfoder til æglæggende høner, og der kunne bl.a. ses en signifikant større kråse hos høner tildelt grovfoder (Steenfeldt et al., 2004). Det vil med andre ord sige, at agerhønsenes gastro-intestinale anatomi kan påvirkes gennem fodringen og derved optimeres til de ernæringsmæssige forhold de møder efter udsætningen.«

Spm. nr. S 709

Til fødevarerministeren (14/11 03) af:

Inger Bierbaum (S):

»Finder ministeren det acceptabelt, når undersøgelsen »Guitart, S.S. og Cassaing, J.« (2000): *Suivis de perdrix grises (Perdix perdix) d renforcement de populations de montagne de P.p. hispaniensis. – Vie et milieu 50: 39 – 43*« om udsætning af danske agerhøns i Andorra viser, at 80 pct. af de udsatte agerhøns dør af sult?«

Svar (24/11 03)

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg har til brug herfor forelagt spørgsmålet for Danmarks JordbrugsForskning. Det har imidlertid ikke været muligt at fremskaffe den refererede artikel.

Danmarks Jordbrugsforskning udtaler følgende:

»I en artikel fra Finland nævnes et eksempel på høj dødelighed (28%) på grund af sult ved udsætning af agerhøns (Putala et al., 2001). Det var i sidstnævnte tilfælde på grund af klimatiske omstændigheder med frossen sneskorpe, hvilket gav fuglene dårlige fødesøgningsmuligheder. Det er formentlig samme forhold der har gjort sig gældende i det nævnte eksempel fra

Andorra, hvilket naturligvis ud fra dyrevelfærdsmæssige betragtninger er uacceptabelt. Der må under sådanne omstændigheder ikke udsættes fugle uden at iagttage særlig omsorg. Situationen har ikke og vil efter al sandsynlighed ikke forekomme i Danmark, da udsætning her i landet foretages i sensommeren.«

Det er således efter min opfattelse ikke acceptabelt, hvis der i forbindelse med udsætning ikke tages de nødvendige hensyn til at sikre vildtfuglenes overlevelsesmuligheder og velfærd.

Spm. nr. S 710

Til fødevarerministeren (14/11 03) af:

Inger Bierbaum (S):

»Finder ministeren, at »bekendtgørelsen om opdræt af fjervildt« på tilfredsstillende vis tilgodeser velfærden hos fasaner og agerhøns?«

Svar (24/11 03)

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg har til brug for besvarelse af spørgsmålet indhentet vedlagte udtalelse fra Fødevarerdirektoratet.

Idet jeg henviser til min besvarelse af 19. november 2003 på spørgsmål nr. S 620 stillet den 11. november 2003 af Kristen Touborg (SF), er det min opfattelse at rapporten fra Dyrenes Beskyttelse kan være et nyttigt bidrag til regeringens arbejde for at forbedre dyrevelfærden.

Bilag

Fødevarerdirektoratet Den 20. november 2003

Notat til brug for besvarelse af spørgsmål nr. S 710

Bekendtgørelse nr. 837 af 3. november 1995 (med senere ændringer) om opdræt af fjervildt indeholder bestemmelser for opdræt af fjervildt (fasaner, agerhøns og gråænder) på over 250 fugle eller 600 æg. Bekendtgørelsen, der er fastsat i medfør af lov nr. 401 af 10. juni 1997 om opdræt af visse dyrearter (tidligere lov nr. 341 af 14. maj 1992 om opdræt af vildt og ræve) indeholder bestemmelser om registrering, kursus og